

[Marianne Jelved]

styrer økonomien; det er fundamentalt vigtigt for os, og derfor skiller vi os ud fra SF i den sag.

Jeg vil godt lige sige én ting om selve forslaget og tendenserne i det.

Når vi taler om decentralisering – og det er meget vigtigt for os – er vi også parat til at sige ja til, at der er forskel. Når SF stiller forslag om, at man skal udjævne priserne for den frivillige musikundervisning, er det et eksempel, hvortil vi ville sige: Nej, det skal Folketinget ikke blande sig i, det er kommunerne, der skal bestemme, hvad det koster. Det er for at eksemplificere det, der også skiller os, når vi taler om tingene og skal føre det ud i handling.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt sige til fru Marianne Jelved, at jeg prøvede faktisk på ikke at sige, at disse penge skulle vi smide ud i den blå luft; jeg prøvede at fortælle noget om, hvordan man måske med nogle andre opfattelser af budget og nogle andre opfattelser af langtidspanlægning sagtens ville kunne finde disse penge, for jeg synes da heller ikke, at man bare skal smide penge lige ud i luften. Men i øvrigt synes jeg stadig væk, at tre gange 25 mio. kr. til dette område ikke var for meget.

Så vil jeg godt sige om spørgsmålet centralisering/decentralisering, at jeg opfatter egentlig dette forslag som lige så decentralt som 10-punkts-programmet og 7-punkts-programmet. Det hviler jo på den model, at der skal være en lokal vilje, og at der også skal være nogle lokale penge. Der står ikke, at det skal være kommunerne. Der står, at det kan være en kommune, det kan være en forening, det kan være en forældregruppe, hvem som helst, der sender en ansøgning, og som har nogle penge bag denne ansøgning; så ser man fra statens side på ansøgningen og støtter, hvis man synes, det er noget, man kan støtte.

Præcis på samme måde har man jo måttet gøre, så vidt jeg kan forstå, med 10-punkts-programmet, og præcis på samme måde skal man vel også gøre med 7-punkts-programmet, for der må dog blive tale om, at de penge, der ligger hos staten, på en eller anden måde skal fordeles af en eller anden instans.

Så vil jeg godt sige til hr. Helge Sander, at jeg synes, han har misfortolket mig, når han siger, at jeg er negativ over for det, som kulturministeren og Kulturministeriet gør i denne sag. Jeg

har stået heroppe og sagt, at jeg har den største respekt for det arbejde, som Arbejdsgruppen for Børn og Kultur har lavet, og det er præcis de områder, som kulturministeren omtalte. Jeg har sagt, at jeg synes, det er for ynkeligt, at man afviser vores forslag med, at man i Arbejdsgruppen for Børn og Kultur har brugt 200.000 kr. over nogle år til projekter i lokalområderne, for det er for få penge. Men jeg har ikke på nogen måde sagt, at de ting, der laves i Kulturministeriet, ikke er gode nok. Der er bare alt for lidt af dem i forhold til behovet. Jeg ønsker, at de aktiviteter, som laves i Kulturministeriet, skal kunne udbygges og skal kunne leve videre i mange år endnu. Det er bl.a. det, vores forslag går ud på, og vi foreslår endda, at det skal være Arbejdsgruppen for Børn og Kultur, der skal have med pengenes fordeling at gøre.

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Når jeg alligevel tager ordet for en ganske kort bemærkning, er det på grund af fru Ingerlise Koeføeds sidste indlæg, for selv om jeg var glad for at høre, at der var ros til de initiativer, der er taget – jeg nævnte dem også for at understrege, på hvilke områder der er sat ting i gang under Kulturministeriet – synes jeg alligevel, jeg må protestere imod, at en henvisning til 200.000 kr. på et enkelt område skulle være mit hovedargument for at afvise det forslag, som her er fremsat, og at det skulle være et sølle argument. Mit hovedargument for at afvise forslaget er jo det budgetmæssige, at hvis vi skal prioritere inden for Kulturministeriets ramme på de områder, der skal fremmes, er det ikke her, vi kan være med til at skaffe tre gange 25 mio. kr. Det understregede jeg meget stærkt i mit første indlæg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.